

**Załącznik do
Zarządzenia Nr 13/2009
Rektora WSZŚ w Tucholi
z dnia 27 listopada 2009 r.**

**WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA
ŚRODOWISKIEM W TUCHOLI**

KODEKS ETYKI

KODEKS ETYKI

WYŻSZEJ SZKOŁY ZARZĄDZANIA ŚRODOWISKIEM W TUCHOLI

Świadomi ciężaru odpowiedzialności za proces kształcenia przyszłych elit technicznych kraju, pragniemy przedstawić Kodeks Etyczny, wyznaczający standardy i wzory zachowań, jakich oczekuje się od społeczności akademickiej Wyższej Szkoły Zarządzania Środowiskiem w Tucholi.

Uważamy, że kształcenie na poziomie wyższym to nie tylko rzetelne przekazywanie wiedzy, lecz również kształtowanie właściwej postawy moralnej oraz wrażliwości na podstawowe zasady etyczne, jakimi są Prawda, Dobro, Sprawiedliwość i Piękno. Swoją postawą pragniemy świadczyć o tym, że najważniejszą wartością jest dla nas człowiek – nasz pracownik, nasz student, a także szeroko pojęte dobro ludzkości, która korzystać będzie z dorobku intelektualnego naszej Uczelni. We wszystkich działaniach naszej Uczelni niezbędne jest zachowanie podstawowych wartości etycznych i uznanie zobowiązań wobec osób z nią związanych. Tylko w ten sposób Uczelnia może kształcić wysoko- wykwalifikowaną kadrę, której nieobce będzie stosowanie etyki w przyszłej karierze zawodowej.

Swoją postawę chcemy doskonalić poprzez przestrzeganie następujących zasad etycznych i standardów akademickich:

1. Zasada poszanowania godności i tolerancji

Najwyższą wartością jest dla nas człowiek, dlatego też w naszych wzajemnych relacjach chcemy kierować się fundamentalnymi wartościami humanistycznymi zawartymi w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka ONZ, zwłaszcza godnością człowieka jako osoby, jego podmiotowością, autonomią i prawem do nieskrępowanego rozwoju. Niezwykle ważnym fundamentem tej zasady, a także spoiwem akademickiej wspólnoty jest brak

dyskryminacji. Dlatego jakakolwiek dyskryminacja, czy to ze względu na rasę, religię, narodowość, kolor skóry, wiek, płeć, stan cywilny czy inwalidztwo nie może mieć miejsca. Każdy członek społeczności akademickiej ma prawo do prywatności oraz własnych poglądów, postaw i stylu życia dopuszczonych prawem.

Relacje między członkami społeczności akademickiej powinny cechować się zaufaniem, uprzejmością, życzliwością oraz wzajemnym szacunkiem.

Relacje między nauczycielami akademickimi a studentami winny układać się z uwzględnieniem dorobku naukowego i dydaktycznego pracowników nauki. Dorobek ten powinien skłaniać do zachowania właściwego dystansu i powagi.

Ze względu na charakter swojej pracy pracownicy Uczelni stają niekiedy przed koniecznością poznawania osobistych, poufnych informacji dotyczących studentów. Są oni świadomi szczególnej odpowiedzialności wynikającej z posiadania tego rodzaju wiedzy i dążą do jej uzyskania jedynie w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla wykonywania ich czynności zawodowych.

Godność, jako cecha wrodzona i niezbywalna każdej istoty ludzkiej, nie może być obiektem uwłaczających jej działań ze strony członków społeczności akademickiej.

2. Zasada odpowiedzialności za wiedzę

Uważamy, że zdobywanie wiedzy to przede wszystkim bezinteresowne dążenie do prawdy. Zadaniem zarówno wykładowcy, jak i studenta, jest zachowanie dorobku przodków dla przyszłych pokoleń, a także rozwijanie wiedzy i umiejętności, które mają służyć szeroko pojętemu dobru człowieka - ochronie środowiska naturalnego, zwiększaniu bezpieczeństwa i wydajności pracy, pomnażaniu piękna. Dlatego też ani wykładowcy, ani studenci nie powinni brać udziału w badaniach naukowych czy przedsięwzięciach, które mogłyby obrócić się przeciwko człowiekowi.

Zarówno nauczyciel akademicki, jak i student, mają prawo do błędu. Uważamy jednak, że członkowie społeczności akademickiej, jako osoby szczególnie odpowiedzialne za przekazywanie i zdobywanie wiedzy, powinny być krytyczne wobec własnych dokonań, umieć przyznawać się do błędów i zachowywać całkowitą bezstronność w wyrażaniu opinii dotyczących dorobku naukowego innych osób. Szczególnym zadaniem społeczności

akademickiej jest wymiana doświadczeń, życzliwa krytyka i wspieranie się na drodze kariery naukowej.

Studentowi przysługuje pełne prawo do korzystania ze wszelkich zasobów materialnych, intelektualnych i kulturowych, jakimi dysponuje Uczelnia. Dla zapewnienia pełnej satysfakcji studentów Uczelnia będzie zapewniać wysoki poziom kształcenia oraz służyć w zgłębianiu i poszerzaniu wiedzy.

Nauczyciele akademicy winni sprzyjać dociekliwości naukowej studentów i rozwijaniu przez nich zainteresowań, dlatego też każdy student ma prawo do zadawania pytań dotyczących tematyki zajęć oraz zgłaszania sugestii związanych z ich przebiegiem. Studenci zobowiązani są dołożyć wszelkich starań w zakresie zdobywania wiedzy i rozwijania swoich umiejętności w toku studiów. Również od nauczycieli akademickich, jako osób szczególnie odpowiedzialnych za rozwój intelektualny studentów, wymaga się ustawicznego pogłębiania swej wiedzy i doskonalenia swoich umiejętności w celu podniesienia jakości kształcenia na Uczelni. Nauczyciele akademicy winni być zawsze rzetelnie przygotowani do zajęć oraz dbać o zgodność przekazywanych treści z rzeczywistym stanem nauki. Do ich obowiązków należy także zapewnienie studentom informacji o programie zajęć, prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w zajęciach oraz kryteriach oceny uczestników zajęć.

3. Zasada uczciwości

Uczciwość nauczyciela akademickiego przejawia się w jego solidnej pracy badawczej i dydaktycznej oraz w sprawiedliwej, bezstronnej i jawnej ocenie osiągnięć studenta. Niezwykle ważnym elementem zasady uczciwości jest również przestrzeganie reguł prawa autorskiego, a także zwalczanie wszelkich przejawów nieuczciwości naukowej.

Uczciwość studenta polega na sumiennym zgłębianiu wiedzy i doskonaleniu swoich umiejętności w wybranej dyscyplinie

Do zachowań naruszających zasadę uczciwości należą w sposób szczególny:

- korzystanie z niedozwolonych form pomocy podczas kolokwii, egzaminów i zaliczeń;
- przedstawianie do oceny prac niesamodzielnych;
- nadużywanie zwolnień lekarskich;
- podpisywanie listy obecności za innego studenta.

Uczciwość przejawia się również w rzetelnym wywiązywaniu się z obowiązków, jakie spoczywają na każdym z członków społeczności akademickiej.

4. Zasada dbałości o kulturę osobistą

Członkowie społeczności akademickiej stosują się do powszechnie obowiązujących standardów kultury osobistej, a szczególny obowiązek spoczywa po stronie Uczelni, której to władze, nauczyciele akademicy i pracownicy administracyjni zobowiązani są swoją postawą dawać przykład godny naśladowania.

Istotnym przejawem kultury osobistej jest w szczególności kultura języka, a także uszanowanie powagi miejsca i chwili poprzez stosowne do okoliczności zachowanie i ubiór w momentach szczególnych, jak: egzaminy, immatrykulacja, rozdanie dyplomów i inne uroczystości akademickie.

Za niedopuszczalne uważamy w szczególności:

- posługiwanie się niestosownym słownictwem;
- niepunktualność;
- opuszczanie sal dydaktycznych oraz korzystanie z telefonów komórkowych podczas zajęć.

5. Zasada poszanowania dóbr materialnych Uczelni

Członkowie społeczności akademickiej wykazują troskę o dobra materialne Uczelni, a także o estetykę otoczenia i sprawność techniczną sprzętu i urządzeń, z których korzystają. Niedopuszczalne jest wykorzystywanie sprzętu Uczelni do realizacji prywatnych celów i potrzeb.

6. Zasada sprzeciwiania się niewłaściwym postawom

Od członków społeczności akademickiej oczekuje się dojrzałej i aktywnej postawy obywatelskiej.

Za szczególnie ważne uważamy przeciwstawianie się takim formom niewłaściwych zachowań, jak:

- agresja i przemoc;
- spożywanie alkoholu i palenie tytoniu w pomieszczeniach Uczelni;
- obecność narkotyków.

Równie niepożądanym zjawiskiem jest przyjmowanie korzyści materialnych lub osobistych bądź ich obietnic związanych z pełnionym stanowiskiem oraz wypełnianiem obowiązków.

Każdy członek społeczności akademickiej powinien ujawniać i zwalczać wszelkie niewłaściwe postawy i zachowania, będące przejawem łamania Kodeksu Etyki.

7. Zasada dbałości o dobre imię i wizerunek Uczelni.

Każdy członek społeczności akademickiej ma na uwadze fakt, że swoją postawą buduje zewnętrzny obraz Uczelni. Dlatego dba o wizerunek Uczelni, propaguje jej sukcesy i osiągnięcia. Każdy pracownik administracyjny zobowiązany jest sumiennie wypełniać swoje obowiązki oraz utrzymywać odpowiedni ład i porządek w swoim miejscu pracy, co pozwoli zapewnić wysoką jakość i sprawność działania całej Uczelni.

Wszelkie opinie krytyczne winny być wpiery przedstawiane w środowisku wewnątrz Uczelni, by mogły stać się podstawą działań naprawczych. Władze Uczelni z uwagą wysłuchują opinii studentów oraz pracowników i uwzględniają je w swoich planach i działaniach.

Powinnością wszystkich członków społeczności akademickiej jest unikanie działań wymierzonych zarówno w powagę, autorytet lub dobre imię Uczelni, jak i uwłaczających godności osób trzecich.

Student po ukończeniu studiów staje się członkiem elit technicznych kraju, co szczególnie zobowiązuje go do poszanowania zasad etycznych.

Wyższa Szkoła Zarządzania Środowiskiem w Tucholi będzie brała pod uwagę interesy całego otoczenia, starając się uwzględnić zarówno interes krajowy, jak i lokalny oraz winna wspierać w miarę możliwości inicjatywy lokalne.

Uznając, że konkurencja jest immanentną cechą gospodarki rynkowej, w swych działaniach WSZŚ będzie poszukiwała obszarów do kooperacji z innymi uczelniami w celu pełniejszego wykorzystania potencjału sektora szkolnictwa wyższego.